

Totes les conquestes socials són castells de cartes mentre no derrotem el feixisme als camps de batalla.

FETS, FETS! MOMENTS

Novament s'ha examinat la situació pels representants dels diferents organismes antifeixistes de Catalunya. Acords presos la mesos com per exemple la incorporació a files de les lleves del 1934 i 1935 han estat novament «ressucitats» per a vergonya de tots. Quan ja haurien d'estar completament preparades les dues lleves de referència, encara se n'ha de tornar a parlar per tal de posar en vigor el decret respectiu. Això és la prova més evident de la indisciplina regnant a la reraguarda, amb la qual ni és possible guanyar la guerra ni és possible tampoc que la nostra causa prengui aquella importància que té davant el món.

Si estem en guerra, cal que s'implanti un estat de guerra veritable. On tothom compleixi les ordres, no d'una sindical o d'un partit, sinó les ordres del Govern de Catalunya que és qui ha de dictar totes les disposicions. Un estat de guerra que faci viure la guerra forçosament, mobilitzant tots els homes aptes dels 18 als 40 anys, els quals, tots els dies, a determinades hores, exercitin la instrucció militar com si haguessin de marxar al front d'un moment a l'altre. Fent que tots els ciutadans, al taller, a la fàbrica o a l'oficina estiguin sempre pendents d'una ordre de marxa que pot vindre d'un instant a l'altre. Fent, en fi, que tots, absolutament tots els homes, estem amb la completa seguretat que ens devem a les ordres d'un Govern i que existeix un Codi antifeixista que no permet extralimitacions, ni indisciplines ni defallències.

Se li ha de donar a la guerra el seu veritable aspecte. Sense permetre que ningú sabotegi l'obra governamental encaminada a menar el Poble a la victòria sobre l'enemic. Sense permetre que ningú deixi de complir disposicions de qualsevol Conselleria, pel sol motiu que el titular no és precisament del matèix polític o sindical del qui les ha de complir. Sense permetre, en fi, que ningú pugui traïcionar la causa del poble antifeixista fent el joc a l'enemic.

Que s'acabin les reunions que no serveixen més que per a refermar acords presos amb anterioritat, deixant malparat l'organisme governamental, posant-lo en evidència, mentre els criminals i els traïdors deuen riure satisfets. Vagi's a fer complir totes les disposicions de guerra, i sobretot, que l'estat de guerra sigui veritable, en el qual qui no es comporti honradament i vulgui sabotear la victòria se'l tracti com a traïdor i se li doni el merescut.

Han passat massa setmanes per a que la causa del Poble estigui a la mercè d'irresponsables o de covards. Es massa gran el motiu de la nostra lluita contra l'invasor per a que es puguin tolerar actuacions per compte propi a benefici de qualsevol organisme o de qualsevol particular, per així malmetre tots els bons factors de què poguem disposar retardant per consegüent l'acció decidida de les potències que ens podrien ajudar.

Que no es permetin més paraules que no siguin d'unificació de totes les forces antifeixistes. Que no es tolerin més exercicis particulars. Que es vagi a un comandament únic, deixant fer la guerra a qui l'hagi de fer. Prou paròdies de «guerrers» que no fan altra cosa que calentar-se les anques assentats al cafè, però que «actuen» quan han de donar satisfacció als seus instints, sense mirar que ho fan contra homes honrats.

Codi antifeixista! Que ningú pugui marxar-se del mateix sense ésser sancionat! Que tothom, des dels 18 als 40 anys, estigui en peu de guerra, mobilitzat diàriament i efectiva; no pas de nom.

Es la guerra el què hem de guanyar! No una preponderància sindical o política quan els perills són tan enormes i els exemples tan dolorosos!

M. Badia Colomer

Hem de guanyar la guerra, ens ho demanen els nostres ideals d'humanitat, ens ho demana la nostra Pàtria; ens ho demanen les nostres mares, tantes does que sofreixen davant la dolor dels homes en lluita cruel; ens ho demanen els nostres fills, tants infants que ploren la tragèdia de l'hora present; ens ho demana la nostra mateixa vida, el nostre sentit de dignitat. Tot el que té una fibra d'ànima, tot el que té una mica de sang demana un esforç per a guanyar la guerra.

Segons es veu, els militars necessiten encara més que nosaltres el triomf. Estan fent un suprem esforç per tal de desmoralitzar-nos i donar el cop definitiu contra nosaltres. Cal impedir-ho. Cal que els homes de Catalunya siguin soldats per al triomf i no soldats per a la derrota.

Cal elevar la moral de Catalunya. A costa de tots els sacrificis, cal fer justícia al poble català que ha sofert. Cal donar garanties als homes de bona voluntat. Cal que els homes tinguin la seguretat que els seran respectat els seus drets a la seguretat personal, a la llibertat individual, Cal que tothom tingui la seguretat que la nostra Revolució produirà un alliberament. Cal que tothom tingui la seguretat que aquesta follia bestial de comitès i d'incòntrolats s'acabarà per sempre a Catalunya. Cal acabar amb totes tiranies locals, amb tants abusos, amb tantes immoralitats com en alguns pobles de Catalunya s'han comès.

Cal elevar la moral de Catalunya. Llavors tindrem un poble disposat a la lluita, llavors tindrem la seguretat de la victòria.

Cal elevar la moral dels homes responsables. Cal que tots siguin ocupats amb dignitat el seu lloc. Que es necessitava el sacrifici de Màlaga per a demanar la mobilització general, efectiva, de tots els homes útils? ¿Es que uns homes responsables no ho podien veure abans? ¿Es que encara dubtarem davant les hores greus que vivim? ¿Es que encara ens deixarem portar per principis corrosius que ens privarien de la victòria?

Cal renunciar a tot. Cal fer els màxims sacrificis per tal de guanyar la guerra. Qui no els faci ha d'ésser tractat com enemic. Tots els ciutadans, han d'ésser mobilitzats. I així sense privilegis, sense emboscaments, sense subterfugis ocm fins

ara s'ha fet. Tots els homes són iguals davant el mateix enemic. Tots tenim els mateixos interessos.

No pot durar més la nostra inactivitat, no pot durar més la nostra passivitat davant els fets trágics que s'esdevenen. Cal que tothom vibri, reaccioni i visqui amb més intensitat la Revolució.

Tot per la guerra: treball, esforços, diners, sang, vida. Tot per al triomf dels nostres ideals de llibertat, de germanor, de pau, d'amor!

Manuel Cruells.

Conselleria de Sanitat i Assistència Social

LLISTA XLVI

Pro Hospitals de Sang

Suma anterior, ptes.	103.927'10
X. X.	0'50
Obrers Industrial Harinera	250'—
Josep Monclús	10'—
Manuel Hernández	2'50
Estanislau Grau	5'—
Ramon Seró	5'—
Lluís Compte	5'—
Sindicat d'Espectacles Públics C. N. T.	267'50
Rafael Gibert	5'—
Llorens Gibert	5'—
Teresa Serra	5'—
Sebastià Miró	5'—
Societat de Vigilants "Els Reglamentaris"	24'—
Alexandre Puig	50'—
Salvador Puig	5'—
Maria Soto	5'—
X. X.	17'—
Joaquim Ferré	5'—
Josep Martínez	2'—
Isidre Joanpere	3'25
Emic Mateu	10'—
Ramon Martí	5'—
Camil Robert	1'—
Pere Borrás	5'—
	104.624'85

Reus, 11 de febrer del 1937. — Ventura Agustí, Conseller.

Disciplina en les forces armades, disciplina en els Sindicats, disciplina en les indústries, disciplina en els dirigents i en els dirigits. Heus ací el secret de tots els triomfs i el camí de totes les conquestes.

Unió General de Treballadors

COMITÉ LOCAL - REUS

La Unió General de Treballadors, el Partit Socialista Unificat i les Joventuts Socialistes Unificades inviten a tota la classe treballadora i al poble en general a la gran Manifestació Pública que tindrà lloc avui dissabte, amb l'objecte d'evidenciar la voluntat de vèncer del nostre poble en aquestes hores difícils per la causa de la Llibertat.

El recorregut de la manifestació serà: Sortida de la Plaça Roja a les 6 de la tarda, seguint pel Raval de Francesc Macià, Plaça de Catalunya, Raval de Salmerón, Raval de Joaquim Maurín, Raval de Robuster i Plaça d'Hèrcules on una comissió farà entrega d'unes conclusions a les autoritats municipals. Després la manifestació seguirà pel Raval de Martí Folguera i Pau Iglesias fins arribar a la Plaça Roja on seran llegides i glosades les conclusions des del balcó del local de la U. G. T.

Treballadors! Antifeixistes! No manqueu a la magna demostració popular.

Reus, 12 de Febrer del 1937.

Per la U.G.T. Per el P.S.U.C. Per les J.S.U.
J. GILBERT R. ORTEGA J. SOLÉ.

Notes del Comitè Local de la U.G.T.

La U. G. T. ve insistint des de fa temps en que la finalitat principal d'aquesta hora és guanyar la guerra. Fets dolorosos ocorreguts suara han mostrat, dissortadament, la justesa de les nostres apreciacions.

La guerra sols pot guanyar-se mitjançant la creació d'un exercit fort, disciplinat i amb comandament únic. Mentre s'espera que les autoritats competents dictin les disposicions necessàries per encausar aquesta realitat frapant, cal que nosaltres, avantçant-nos als acontereiments, donem proves dels nostres anhels de capacitació per la lluita militar.

Per això aquest Comitè Local de la U. G. T. demana a tots els seus companys d'organització, compresos entre els 18 i 40 anys, que vulguin voluntàriament rebre instrucció militar, tots els dissabtes a les 4 de la tarda, al camp d'esports del Reus Deportiu.

Companys: Penseu que sense triomfar prèviament en la guerra no pot haver-hi cap Revolució Social i si solament la mort, la misèria i la fam.

Pel Comitè Local de la U. G. T. — J. Gilbert, Secretari General.

Les últimes audàcies dels elements facciosos, ajudats d'una manera directa pel feixisme internacional, han produït una forta emoció en la consciència del poble català que, de manera inconscient i suïcida, no volia escollir els clams que, des de fa

temps, venien llençant els nostres homes responsables.

Ha calgut que es produís una derrota colpidora com la caiguda de Màlaga per a desvetllar la vibració popular que ha sentit, potser de manera saludable, la imminència del perill.

Cal fer avinent a tothom, però, que seria contraproduent passar d'un ambient d'alegria infantil a un pessimisme negatiu. La guerra pot guanyar-se, la guerra es guanyarà si tots sabem complir amb els deures que ens imposa l'hora que estem vivint. Prou disbauxes, prou lluites fratricides, prou experiments infantils. Sindicats! És hora que plasmem en realitat la vella consigna de la nostra Central Sindical. Cal que ens situem de cara la guerra.

Per a evidenciar públicament la voluntat popular, el Comitè Local de la U. G. T., d'acord amb el P. S. U. C. i les J. S. U., organitza per dissabte proper, dia 13 del corrent, una gran manifestació popular, per a demanar que sigui un fet: la mobilització general, l'exèrcit popular obligatori, la disciplina militar, el comandament únic i l'obligació precisa d'acatar, en aquestes hores decisives, les orientacions i disposicions emanades del Consell de la Generalitat.

Companys! Avui dissabte, a les 6 de la tarda, tots a la Plaça Roja per engrossar la manifestació. Després tots a complir els deures que la realitat imposi, sense pensar en sacrificis per